

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

„Gaat dan heen, onderrijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, was ik U geboden heb”.

MATTHEÛS 28 : 19.

No. 3. 1 Februari.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	5e Jaargang 1900.
------------------------------	---	------------------------------------

REDEVOERING

gehouden door Apostel MATTHIAS F. COWLEY in den Tabernakel te Salt Lake City, Utah, den 12den November 1899.

Vervolg van Blz. 22.

Wat deze heerlijke waarheden betreft, kunnen wij als een eigenaardig volk beschouwd worden. Hetgeen wij leeren is niet nieuw, maar alleen voor dit geslacht, omdat het in de duisternis geweest is. Donkerheid heeft de volkeren bedekt, zooals Jesaja zeide, dat het geval zoude zijn, en de Apostel Paulus zeide tot Timotheüs, „weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hoovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig,..... hebben eene gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben”. Ik wensch te zeggen, dat Joseph Smith, de groote profeet der laatste Dagen, evenals al de andere profeten, geen vorm van godzaligheid had en de kracht derzelve verloochende, maar hij had de kracht der godzaligheid.

Laat mij u wijzen op eene meening, zie zich in de wereld verspreidt aangaande een vers in het laatste hoofdstuk der Openbaring. Johannes schreef de openbaring gedurende zijne verbanning op het eiland Patmos. Hoewel hem de menschelijke vrijheid ontomen was, werd hem veroorloofd de hemelen te openen. God zond engelen tot hem en voorspelde wat in laatste dagen zoude geschieden. Hij zeide, dat in de laatste dagen een engel zou komen, met het eeuwige Evangelie — niet een veranderlijk Evangelie — om aan alle natie en geslacht, taal en volk onder den ganschen hemel verkondigd te worden; en dat andere engelen zouden komen, die zouden verklaren dat Babylon Verborgenheid

— en Babylon beteekent verwarring — dat Babylon gevallen is, en het geroep zoude uitgaan, „Gaaf uit van haar, mijn volk! opdat gij aan hare zonden geene gemeenschap hebt, en opdat gij van hare plagen niet ontvangt, want hare zonden zijn de eene op de andere gevolgd tot den hemel toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig geworden.” Het boek der Openbaringen is vol profetiën met betrekking tot de laatste dagen, en zij zijn van zulk een aard, dat zij zonder het licht van verdere openbaring nooit zouden kunnen vervuld worden. Laat mij u zeggen, voornamelijk tot de verlichting van de jonge menschen, dat er in het Oude Testament of in het Nieuwe Testament niet één boek is, dat zonder het licht van verdere openbaring kan verstaan worden. Het Oude Testament was vol voorspellingen aangaande de eerste komst van den Messias, — hoe Hij te Bethlehem uit eene maagd zou geboren worden; hoe Hij naar Egypte zou gaan; hoe Hij in Nazareth zou wonen, en een Nazarener zou geheeten worden; hoe dat niet één been van Zijn lichaam zou gebroken worden, en hoe, toen Hem zou dorsten, men Hem gal en azijn zou te drinken geven — al deze en nog veel meer dingen waren door de oude profeten Gods op de duidelijkste en eenvoudigste wijze beschreven. Maar wie verstond ze? Verstonden de wijze wetgeleerden ze? Of de Schriftgeleerden en Farizeën? Neen. Verstonden zij het, die openbaring ontkenden en er op roemden, dat zij het zaad van Abraham waren en Mozes en de profeten hadden? Neen, zij verstonden ze niet. En ik wensch u te zeggen, mijne geliefde vrienden, dat de schriften van goddelijke waarheid, beide in het Oude en in het Nieuwe Testament, juist zoo vol zijn met profetiën betreffende de bediening van engelen in de laatste dagen, het verwekken van profeten, het vergaderen van Israël, het oprichten van het Zion van God op de aarde, de herstelling der Joden en het bevestigen van Jeruzalem, en eindelijk het verschijnen van den Zoon van God om in macht op de aarde te regeeren, als het oude Testament vol is met voorspellingen aangaande de eerste komst van den Messias. Maar wie verstaat ze? Zij kunnen door de geleerdheid der menschen niet begrepen worden. Zij worden alleen verstaan door de openbaringen van den Almachtige.

De Apostel Johannes zegt, in het laatste hoofdstuk van Zijne Openbaring: „Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks hoort: indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal over hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn; en indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is.” En de arme, onwetende, geleerde mensch — geleerd in dwaasheid, in aanmatiging, in eene neiging om den raad der menschen in de plaats van de autoriteit van God te stellen, en de geboden van menschen als leer te verkondigen — heeft zichzelf in slaap gesust in eene vleeschelijke zekerheid, dat de canon der schrift vol is! Welnu, er is in den aangehaalden tekst of eenige andere

schrift niet een lettergreep, die zulk een gedachte rechtvaardigt, Er staat niet, dat God er niet aan zal toevoegen. Er staat niet, dat God geene openbaringen meer zal geven. Er staat, dat de mensch er niet aan mag toevoegen. Indien wij zulk eene opvatting daaraan zouden geven, zou het degenen veroordeelen, die het doen, en ook vele van de boeken van het Nieuwe Testament; want het Evangelie volgens Johannes werd geschreven na de Openbaring, en andere geschriften van den Apostel werden geschreven, nadat Johannes verklaard had, dat de mensch aan dat boek niet mocht toevoegen. Gij kunt het 4de hoofdstuk van Deuteronomium opslaan, zoowel als andere deelen van het Oude Testament, en gij zult daar hetzelfde bevel vinden, gegeven in de dagen van Mozes. Den mensch werd niet veroorloofd aan het woord van God toe of af te doen. Indien wij deze schriftuurplaats wettelijk zouden toepassen, zou zij betrekking hebben op menschen die openbaring ontkennen, die profetie ontkennen, en die eenen vorm van godzaligheid hebben, maar de kracht van dezelve verloochenen. Zij heeft geen betrekking op de Heiligen der laatste Dagen. Joseph Smith bracht zulke volmaakte leerstellingen voor de wereld, dat er tusschen die en de leerstellingen der oude profeten en apostelen van den Heere Jezus Christus geene tegenstrijdigheid kon gevonden worden. En de profetiën van Joseph Smith zijn in letterlijke vervulling getreden. Hij voorspelde, dat de Heiligen zich in deze dalen zouden vestigen, en dat zij een machtig volk in het Rotsengebergte zouden worden. Hij profeteerde van den tegenstand, die tegen hen zou gevoerd worden. Toen de Profeet Moroni den Profeet voor het eerst bezocht, zeide hij tot hen, dat zijn naam ten goede en ten kwade zou gebruikt worden onder al de volkeren der aarde. Hij zeide ook, dat dit boek zou vertaald worden in iedere taal, die onder de kinderen der menschen gesproken wordt; dat het woord Gods, zooals in dit boek bevat, zoude uitgaan als een getuige dat God leeft, als een getuige van het verzoeningswerk van den Heere Jezus en van het oprichten van het werk van God in deze laatste dagen. Er kan uit de verklaring van Johannes geene wettelijke gevolgtrekking gemaakt worden tegen verdere openbaring. Zij is integendeel, ten gunste van openbaring. De woorden van Salomo, welke wij in het 18de vers van het 29ste hoofdstuk der Spreuken vinden, zijn waar: „Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot.” Het is in de geschiedenis van het Christendom bewaarheid geworden, dat waar geen profetie is, het volk ontbloot wordt. Daarentegen profeteerde Daniël van het oprichten van het Koninkrijk Gods in de laatste dagen. Johannes, de Openbaarder, profeteerde van het verschijnen van eenen engel in de laatste dagen. Maleachi profeteerde, dat God vóór de komst des Heeren eenen voorlooper zoude zenden; dat een tempel tot den Almachtige zou gebouwd worden, en dat de Zoon van God zou komen, om de zonen van Levi te reinigen. De Apostel Paulus zeide, toen hij door den geest der profetie de groote toekomst beschouwde, dat er vóór de komst van den Messias een afval zou

plaats vinden, en dat er een verwoesting zou zijn onder de natiën der aarde. Petrus zeide tot het volk — leest het 3de hoofdstuk van Handelingen, — „En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is; welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijne heilige profeten van alle eeuw.” Dit toont, dat er voor de komst van den Zoon van God eene herstelling moet plaats vinden van al wat God gesproken heeft. Indien gij het 62ste kapittel van Jesaja wilt lezen, zult gij eene profetie vinden, dat er eene herstelling zal zijn van het land tot zijn vroegeren toestand; dat de waters in het land van het Noorden zullen terugstroomen; dat het land zou genoemd worden Beulah, hetgeen, overgezet zijnde, beteekent, getrouwd. Indien de landen getrouwd worden, zullen zij tezamen vereenigd worden, zooals zij in den beginne waren. Er zal zulk eene herstelling zijn; en indien gij het 3de hoofdstuk van Zefanja wilt lezen, en daarvan het 9de vers, zult gij vinden dat de menschen God zullen dienen in eene reine spraak, ongetwijfeld de taal, welke adam sprak in den Hof van Eden. Zij zullen het voorrecht hebben, om dezelfde taal te genieten, welke die kolonie van den toren van Babel naar het westelijke halfroend met zich voerde. Er zal eene herstelling van openbaring zijn, en van profeten en apostelen, van de gaven van talen, gezondmaking en profetie. Al deze dingen moeten hersteld worden, tenzij zij reeds hersteld zijn; want dat verklaren de schriften.

Nu, broederen en zusters, het eeuwige Evangelie is hersteld geworden, en ik ben gelukkig, een getuige van die herstelling te zijn. Ik dank God, dat Hij mij een prediker des woords gemaakt heeft, hoewel ik zwak en onbevoegd ben; dat Hij mij een levende getuigenis heeft gegeven, dat Hij de aarde bezocht heeft en Zijnen Zoon aan den Profeet Joseph Smith heeft voorgesteld. Allen zijn op zekere voorwaarden gerechtigd, de waarheid te kennen. Wij leeren hetzelfde geloof in God, hetwelk Christus leerde, en dat eenvoudig is, als een klein kind. Jezus zeide: „Indien gij niet wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het koninkrijk der hemelen geenzins ingaan.” Wanneer het kind zijne moeder om brood vraagt, verwacht het een gunstig antwoord. Hoe zijn wij? Gelooven wij in het gebed? Gelooven wij, dat God de hemelen zal openen en ons zal antwoorden? Jezus leerde, „Vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal open gedaan worden.” Dit is de leer, welke de Profeet Joseph Smith in toepassing bracht, toen de Heere hem de hemelen opende en hem bezocht. Dit is het geloof, dat wij leeren. Het is het geloof, dat onze Oude rlingen zonder geldelijke belooning en tegen de volksstemming in de wereld doet gaan, om het Evangelie aan alle einden der aarde te verkondigen. Zij gaan zonder geld en zonder prijs. Zij hebben het om niet ontvangen; zij geven het ook om niet. De bekeering, welke wij leeren, bestaat uit eene hervorming van het leven. Indien iemand een leugenaar is, moet hij ophouden te liegen. Indien hij een huichelaar is, moet hij ophouden een huichelaar te

zijn. Indien hij een overspeler is, moet hij zich met de grootste oprechtheid bekeeren. Men moet zich van iedere ongerechtigheid bekeeren. Dan heeft men aanspraak op eene vergeving van zijne zonden, door de verordening van den doop bediend door dezelfde autoriteit, welke door de vroegere dienstknechten Gods werd uitgeoefend. Daarna is men gerechtigd tot de geboorte uit den Geest, door den Heiligen Geest te ontvangen, om uit God geboren te worden, eene getuigenis van de waarheid te hebben en te weten, dat God van den hemel heeft gesproken. Deze beginselen van geloof, bekeering, doop door onderdompeling, en het opleggen der handen voor het ontvangen van den Heiligen Geest, zijn heden dezelfde als gisteren, en zullen voor immer dezelfde zijn. Alzoo zeg ik tot allen, die het Evangelie niet hebben aangenomen, zooals Petrus op den dag van het Pinksterfeest zeide, indien gij u wilt bekeeren en in den naam van Jezus Christus tot vergeving van uwe zonden gedoopt worden, zult gij den Heiligen Geest ontvangen; gij zult van deze leer weten, of ik uit God spreek of aanmatigend uit mijzelven. Ik durf geene andere leer te prediken. Ik durf niet na te laten, de dingen van God te verkondigen. Want de Apostel Paulus zeide: „Doch al ware het ook, dat wij of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.” De Heiligen der laatste Dagen verkondigen met liefde dit Evangelie tot de wereld, en geven getuigenis, dat er eene herstelling heeft plaats gevonden.

God helpe ons, mijne broeders en zusters, om deze boodschap van eeuwig leven tot de bewoners der aarde te brengen, totdat de einden daarvan de klanken zullen gehoord hebben en de gelegenheid gehad hebben om ze aan te nemen of te verwerpen, volgens hunne eigen wil. Zij zijn tegenover God verantwoordelijk voor hunne handelingen, en het is onze plicht om met liefde vervuld te zijn, en geen mensch of sekte te vervolgen, omdat zij van ons verschillen in godsdienstig geloof of eenige andere soort van geloof. God zegene u in den naam van Jezus Christus. Amen.

Mededeeling.

Wij ontvingen een uit Ogden, Utah, gedateerd schrijven van Ouderling H. B. Denkers, waarin hij ons doet weten, dat hij en de Heiligen, die met hem reisden, aldaar den 26sten December welbehouden zijn aangekomen. Hij meldt ook, dat Ouderling B. C. Holbrook in welstand zijn tehuis heeft bereikt. Broeder Denkers is na zijne aankomst te Ogden eenige dagen door verkoudheid ongesteld geweest, doch heeft niet meer aan zijne zenuwen geleden, zooals gedurende de laatste weken van zijnen zendingstijd het geval was.

Een Zomerstorm in de Wasatch bergen.

[De Wasatch-bergen is een bergketen, die in het oostelijke gedeelte van Uta^b gelegen is, en zich uitstrekt van over de noordelijke grens tot het middengedeelte van dien Staat.]

Het beklimmen van den berg tot aan de spits duurde lang, en werd met veel moeite volbracht. Toen ik op de hooge vlakte was gekomen, zat ik neer op den rand van eene rots bij een boschje box-elder-boomen, om te rusten en het prachtige tafereel, dat zich op iedere zijde uitbreidde, te genieten, parallel-loopende bergketenen in het westen, en naderbij, golvende heuvelen, weilanden, groepen donker zaaghout-gewas en waterstroomen uit de bergen.

Terwijl ik rondblikte, zag ik ver beneden in eene lange smalle vallei, die nauwelijks wijder was dan een bergpas, hetgeen uitzag als een kleine vijver, die terwijl ik daarop staarde, breeder werd bij het aansluitingspunt van twee of drie berggleuven en een dieperen ravijn: zij schenen zich snel met water te vullen. Ik aanschouwde dit met groote belangstelling, en kon nauwelijks de waarneming mijner zinnen gelooven.

Eene frissche, met vochtdeelen zwaar beladen bries streek over mijn gelaat. Nu verdween een boschje boomen, dan een heuvel, als begraven in den stillen, snellen, geweldigen vloed van hetgeen water scheen te zijn. Een diep en schor gegrom uit de bewegende massa openbaarde weldra wat het was. Het was inderdaad water, doch in den vorm van damp als wolken. De wind was nu tot eene sterke bries aangewakkerd, en de wolken hadden zich over de helft van het dal uitgespreid. Felle bliksemstralen speelden rondom den donkeren rand van de ziedende massa, en de donder weerklonk van heuvel tot heuvel.

Boven mijn hoofd scheen de zon in zomersglorie. De hemel was zoo blauw en helder, als toen hij hing over den hof van Eden in zijne onschuld, of toen de ster van Bethlehem van boven blonk. Ik stond boven dezen op de aarde geboren storm, de vallei werd door regen gedrenkt en door dikke wolken verduisterd, en ik kon mij goed voorstellen, dat de reiziger, die zich daar bevond, zich voor immer van het aangezicht des hemels uitgesloten moest verbeelden.

Zooals de baren van den oceaen rolden de wolken steeds hooger en hooger tegen den berg op. De lucht was zwaar met electriciteit beladen, en talrijker en schitterender waren de bliksemstralen, die de wolken als met een zwaard van groen vuur verdeelden, of in gebroken lijnen langs de eene of andere hooge klip schoten, waardoor zij met bewonderende klaarheid iederen struik, boom en rots zichtbaar maakten. Na een hevigen donderslag, die de aarde, waarop ik stond, deed beven, viel een gedeelte van een reusachtigen muur — de schouder van den berg — in brokken en splinters van elkander. De storm was nu zoo na gekomen, dat de vleugels

geheel om den voet van de piek waren getrokken, en het scheen alsof ik op een eiland stond, als de eenige levende ziel in eene wereld van wateren. Zoo ver het oog kon zien, was er niets dan slingerende golven. Eenige doorschijnende streepjes wolk rezen tusschen mij en de zon, en breidden eenen sluier van regendroppels uit, waarvan elk geleek op een schitterenden diamant. De wind blies met woeste rukken rondom mij. Hij trok mijn haar neder en sloeg de vlecht uiteen als een vaandel. De slanke boom, dien ik werktuigelijk had gegrepen — want ik gevoelde duizelig en onzeker — was bijna tegen den grond gebogen, en met een laatsten blik naar de zon, hurkte ik op de aarde neder, en de storm was met een gebrul als van een wild dier op mij. De regen doordrong de aarde, terwijl de bliksem in het rond schoot en vlamde, en de donder was als de canonnade der Titanen.

Het duurde maar een korten tijd, de storm dreef over met ontzagwekkende majesteit, en het geluid van de wilde worsteling werd zwak en verloor zich eindelijk in de heuvelen en diepe bergpassen ten oosten. De zon kwam te voorschijn, vogelen zongen, en de gansche natuur glimlachte door de tranen op haar gelaat heen.

Zoo is het ook met de zorgen en het verdriet van het leven. Somtijds gevoelen wij, dat zij het aangezicht van God voor ons verborgen hebben; en dat Zijne liefde en genade ons onmogelijk kunnen bereiken en onze smarten heelen. Maar Zijne liefde is immer daar, warm, rein en almachtig, en ieder maal dat een storm van het leven voorbijgaat, weten zij, die de liefde Gods in hunne harten koesteren, dat Zijne voorzienigheid boven dat alles was

ELLEN JAKEMAN, (*Juv. Instr.*)

Liefde en tevredenheid brengen dat eigenaardige zonnetje in huis, dat gezelligheid heet.

E. LAURILLARD.

Eene kennis van onze eigene onwetendheid is de drempel tot den tempel der wijsheid.

SPURGEON.

Houd moed! klaag niet te zeer,
Hebt gij verdriet of pijn;
Geduld! straks blinkt toch weêr
Uw huis vol zonneshijn.

E. GERDES.

Zelfs wanneer de raad van een dwaas goed is, is er een wijs man noodig om hem uit te voeren.

LESSING.

Sommige menschen zijn zoo vroom, dat zij geen ziertje waren godsdienst in zich hebben.

HAYDON.

STATISTIEK VERSLAG,

van de Nederlandsch-Belgische Zending van de Heiligen der laatste Dagen, voor het jaar 1899.

Conferenties.	Conferentie- Presidenten.	Zendingen		Lokale Priesterschap.				Leden.	Totale Leden en Lokale Priesterschap.	Kinderen onder 5 jaren oud.	Totaal aantal zielen.	Gedoopt.	Naar Zion vertrokken	Aankomen.	Verhuisd.	Overleden.	Afgesneden.	Evangelie Gesprekken.	Tractaatjes uitgegeven.	Boeken uitgegeven.	Vergaderingen gehouden.		
		van Zion	Zeventigters.	Onderlingen.	Onderlingen.	Priesters.	Leeraars.														Diakenen.	Binnen.	In de open lucht.
NEDERLAND:																							
ROTTERDAM	P. Roelofs.	7	1	1	4	8	9	11	350	388	132	515	75	39	5	1	3	3	3588	9174	382	686	
AMSTERDAM	A. A. Hinckley.	5	1	1	6	9	15	8	298	337	101	438	86	17	12	20	2	2	2948	5760	259	448	
ARNHEM	W. W. Francis.	3	1	1	6	5	4	4	151	171	61	232	74	12	12	2	2	2	3233	7647	178	381	
GRONINGEN	A. van Dam.	1	2	7	6	5	4	4	147	171	67	238	28	7	4	4	4	4	1178	3276	65	575	
BELGIË:																							
LUIK	A. C. Robinson.	4	1	3	3	3	3		68	78	18	96	13						497	1482	93	583	
BRUSSEL	G. J. S. Abels.	2	2	6	26	34	36	28	104	1168	391	1560	278	78	33	25	11	10	1123	3925	36	191	
		22	2	6	26	34	36	28	104	1168	391	1560	278	78	33	25	11	10	12567	31264	1013	2864	

ALF. L. FARRELL, *President.*

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

De Nederlandsch-Belgische Zending in 1899.

Het is ons immer aangenaam, wanneer de tijd aanbreekt, waarin wij verslag kunnen geven van hetgeen plaats heeft gehad, alsook van de werkzaamheden welke wij, door des Heeren goedheid, hebben mogen verrichten in de dagen, welke met zulke snelle schreden voorbij zijn gespoed, en reeds tot het verledene behooren. Voornamelijk is dit het geval, wanneer alles wat wij ondernomen en aangevangen hebben, zoo voorspoedig en inderdaad zegepralend is geweest als gedurende het jaar 1899, waarvan nu hoofdzakelijk het resultaat medegedeeld wordt.

Bij den aanvang van het jaar hebben wij zelfs niet kunnen vermoeden, dat wij in staat zonden zijn, om zoo veel tot stand te kunnen brengen, als nu, alles berekenende, kan opgesomd worden. Om deze reden is het dan ook, nu wij onze zwakke, doch bekwaamste pogingen bekroond zien met opbrengsten, welke onze verwachtingen ver te boven gaan — dat wij met zooveel blijdschap en innige vreugde verslag doen van hetgeen, waarover de Heere ons gesteld en beroepen heeft; en gevoelen, al de broeders zendelingen, en de Heiligen door geheel het land, te feliciteeren op de menigerlei vooruitgang en verbeteringen, welke door de onvermoeide pogingen en ernstige algemeene medewerking van beiden, als een geheel, tot stand zijn gebracht en daar gesteld gedurende den loop van het in deze beschrijving bedoelde tijdperk.

Op de voorafgaande pagina bevindt zich het zeer nauwkeurig opgemaakte verslag van alle werkzaamheden verricht, en van hetgeen moge beschouwd worden als het ware van de zaak, of den uitslag van de gansche bewerking te zamen genomen, n.l. het getal dergenen, welke gedoopt en bevestigd zijn geworden als ledematen van de Kerk. Dit is dan ook natuurlijk, alhoewel alle menschen moeten gewaarschuwd worden, of zij gedoopt worden of niet, de hoofdzaak van al ons doen; en, alles in cogenschouw nemende, hebben wij waarlijk geen reden tot klagen, of om ontmoedigd te gevoelen.

Bij vergelijking met andere Zendingen is het gebleken, dat er in deze Zending even zooveel of zelfs meer gedoopt zijn geworden, (tegen hetzelfde getal manschappen,) dan in eenige andere Zending van de geheele wereld. Dit wordt echter niet uit roem of onbehoorlijken hoogmoed gezegd, maar integendeel, met de enkele bedoeling om den waren toestand op de doeltreffendste wijze bekend te maken, door vergelijking met andere evangelie-velden. Indien wij eenigzins zouden roemen, dan is het gewisselijk en alleen in den Heere.

Hem komt de eer, de heerlijkheid en de dankzegging in der eeuwigheid toe; dat wij Hem dan ook immer loven en prijzen!

Ons zij voldoende, te weten en te zien, dat het werk des Heeren vooruit gaat; en dat een iegelijk van de daartoe aangestelden zich alle mogelijke moeite geeft en zijne alleruitmuntendste begaaftheden en talenten daarop ten koste legt; opdat de waarheidsliebende menschen met den weg der ontkoming bekend worden gemaakt, en de ongehoorzamen en goddeloozen gewaarschuwd worden voor den aanstaanden dag des oordeels en den toekomenden toorn Gods.

Opdat een ieder zich van het feit overtuige, dat er niemand, waarop de nood is gelegd, om het Evangelie te verkondigen, traag of mankeerend is geweest in het volbrengen van deze roeping, worde slechts het rapport, in al zijne verschillende afdeelingen, met oplettendheid gelezen, en met ernstig overleg in verhouding met de werkelijkheid gebracht.

Tevens in het maken van propaganda grootelijks gezegend zijnde, is het ons voorrecht geweest, verscheidene afdeelingen van het zendingswerk te verbeteren, en ook eenige werken en middelen, welke bij het voortzetten van onzen arbeid en het waarnemen van de administratie, onmisbaar zijn, gedurende het oude jaar in het leven te mogen roepen.

Boekjes (Parry's) No. 1, 2, 3, en 4 hebben wij uit het Engelsch vertaald en laten drukken, waarvan er nu, gezamenlijk, dertig duizend in voorraad zijn, met eenige duizenden andere reeds vertaalde en opgestelde traktaten, welke gewoonlijk eerst tot inleiding uitgerekte worden, waarop de boekjes in de hierboven vermelde orde volgen.

Bij den aanvang van het jaar hebben wij ons voorgenomen, het systeem van het houden en waarnemen der financieele administratie te veranderen, volgens welk voornemen wij dan ook nieuwe boeken en reports voor de verschillende Conferentiën hebben laten maken, waarvan het gevolg, nu dat alles in zijne werking en op dreef is geraakt, meer dan uitstekend en bevredigend is.

Gedurende den zomer heeft de geboorte van het nieuwe liederenboek plaats gehad. Dit bundeltje beschouwen wij als een werkelijk pronkstuk in onze boekenkast, en meenen, dat het voldoende groot en compleet is, om voor jaren in de toekomst te kunnen dienen. Men wordt het meest van dit feit overtuigd, zoodra men er een van in zijn bezit heeft. Wij hebben een duizend exemplaren laten drukken en binden; dus genoeg voor allen, in geval iemand eenigszins in twijfel mocht staan tegenover hetgeen hierboven beweerd wordt.

Sedert den 1sten Jan. 1899 hebben wij alle Conferentiën en vertakkingen, welke geen geschikte kantoren en vergaderplaatsen hadden, van beide zeer uitmuntende kantoren en lokalen kunnen voorzien, zoodat allen op de aangenaamste wijze vergaderen kunnen, en het werk des Heeren voortzetten; tevens, voor zoo ver ons tot op heden bekend is, zijn alle belanghebbenden geheel voldaan over hetgeen zij nu genieten.

Onder een goed aantal andere dingen, voor het opnoemen waaraan wij verder geen tijd en ruimte meer zullen besteden, hebben wij, om het jaar 1899 te eindigen en te voltrekken. Leden Registers van een nieuwen vorm opgesteld en laten maken, voldoende groot om eenige duizenden namen te kunnen vervatten; een voor iedere Conferentie, en een voor de Zending afzonderlijk, waarin wij alle de namen van de tegenwoordige leden, (d w.z. al de namen van personen, welke nog niet naar Zion vertrokken of niet afgesneden of overleden zijn) op nieuw ingeschreven hebben in alle de Conferentiën en dan andermaal weer in het boek voor de gansche Zending, alle fouten herstellende en al het ontbrekende aanvullende, terwijl wij onze alles behalve geringe onderneming en veel beduidende taak voortzetten. Daar het ons zoo bijzonder geslaagd is, dit hoogst noodzakelijke werk tot voltooiing te brengen, aangezien de oude registers vol, en sommige der namen op eene zeer gebrekkige wijze ingeschreven waren, en het ook tevens zoo mismoedigend was, om namen op te zoeken, hebben wij de grootste reden te gevoelen, dat wij rijkelijk beloond zijn voor de ernstige inspanning, welke het ons gekost heeft. Het idee of model van het boek is geheel nieuw en verschillend van alles wat ooit tevoren in gebruik is geweest; en om deze reden, daar het idee nieuw is en toch zoo veel beter aan alle vereischten voldoet dan het oude, beschouwen wij het als een flinke schrede voorwaarts, en tegelijkertijd een zeer noodig gemak voor degenen, welke na ons komen.

Om den toestand dus in het algemeen te beschouwen, is dit inderdaad een jaar der jaren voor de Nederlandsch-Belgische Zending geweest; en het eenigste, waarin wij nu te kort komen, zijn woorden, waarmede wij onze dankbaarheid tot God bekend kunnen maken voor Zijne barmhartigheid en genade, en ontelbare zegeningen wederom aan ons bewezen en geschonken gedurende dit laatste jaar, dat wij zoo aangenaam en voorspoediglijk in Zijnen dienst hebben doorgebracht.

Laat daarom alle diegenen, waarop Hij de nood gelegd heeft het Evangelie te verkondigen, ook in dit nieuwjaar aangespoord gevoelen, en hunne respectieve plichten met vernieuwden moed en vastberadenheid hervatten; want, de Heere is gewisselijk met ons; wie kan dan tegen ons zijn?

De broeders en zusters worden eveneens ernstig verzocht, en in den geest der liefde uitgenoodigd om ons, zooals voorheen, getrouw en onafwijkend ter zijde te staan, niet vergetende, dat den getrouwen is het EEUWIGE LEVEN.

A. L. F.

Aphorismen.

Onoprechtheid is lafhartigheid.

BALLOW.

Geloof is de heldhaftigheid van het verstand.

PARKHURST.

De mode verslijt meer kleederen dan de mensch.

SHAKESPEARE.

Ouderling A. W. C. L. KEILHOLZ. †

Het is met gevoelens van innige smart en leedwezen, dat wij te vermelden hebben het onverwacht en onvoorzien overlijden van een onzer geliefde en hooggewaardeerde mede-arbeiders, Ouderling A. W. C. Lau-Keilholz, die als Zending in de Arnhemsche Conferentie in den dienst des Heeren arbeidde. Deze droevige tijding kwam tot ons als een zware slag, dien ook al de Heiligen en vrienden, en voornamelijk zij, die met Broeder Lau bekend waren en de edelmoedigheid van zijn karakter op prijs konden stellen, innig zullen gevoelen. De verstorvene was een der meest actieve Zendingen in dit arbeidsveld, waar hij gedurende een jaar en twee maanden zijne beste krachten en bekwaamheden heeft besteed tot het uitbreiden van het werk des Heeren. De Zending verliest in hem een bekwaam arbeider en een grooten steun, doch voornamelijk moet de Arnhemsche Conferentie door zijnen ontijdlijken dood veel missen, wijl onze broeder aldaar sedert zijne aankomst in Nederland werkzaam is geweest, en er als een der zielverzorgers dier gemeente, de liefde en achting van velen had verworven. Meest van allen echter, en boven alles, treft deze beproeving de waarde echtgenoot van den verstorvene zuster Lau Keilholz, die hem steeds zoo getrouw ter zijde heeft gestaan, hem tijdens de korte ziekte die aan zijnen dood is voorafgegaan, met de grootste bezorgdheid heeft verpleegd, en naast zijne stervenssponde gezeten, ooggetuige was van zijn ontslapen — op haar valt het gewicht van dit lot met de meeste verplettering. en bij haar zal deze slag de diepste wonden nalaten. Doch wij hopen, dat zij in deze oogeblikken meer dan ooit te voren haar vertrouwen op God moge stellen, Die een Trooster en Vader is voor diegenen die somtijds geroepen worden op aarde te lijden, zoodat zij eene mate van kracht en moed moge verkrijgen, om verder den goeden strijd des geloofs te strijden; ook terwijl zij voor een poos gescheiden zal zijn van hem, die de grootste steun tot haar was in dit leven.

Ouderling Adolph W. C. Lau-Keilholz was den 7den November 1844 te Altone, Duitschland, geboren. Hij woonde niet lang in zijn geboorteland, daar zijn ouders naar 's-Gravenhage verhuisden, toen hij twee jaren oud was. Op twaalfjarigen leeftijd werd hij naar een Seminarie gezonden om tot predikant opgeleid te worden, doch werd door omstandigheden verhinderd zijne studie voort te zetten. Als een jongeling van 16 jaren had hij eene groote begeerte om zich bij het leger aan te sluiten. Kortom tijd nadat hij zulks gedaan had, ondernam hij in dienst van het land eene reis naar Indië, en hiervan teruggekeerd, werd hij spoedig nogmaals uitgezonden, en was in het jaar 1879 weder op Hollandschen bodem terug. In 1882 werd hij tengevolge van den onbevredigenden toestand zijner gezondheid uit 's lands leger ontslagen, en hem

werd voor gedane diensten een pensioen toegekend, hetwelk hij tot aan zijnen dood genoot. Den 6den Augustus 1880 huwde Broeder Lau met Adriana Niggelie, doch hun huwelijk werd niet met kinderen gezegend. Eenige jaren later woonden Broeder en Zuster Lau te Appeldoorn, waar zij in kennis kwamen met het Evangelie, en den 21sten Juli 1888 door Ouderling E. Neuteboom gedoopt werden. In de maand Januari 1892 vertrok Ouderling Lau naar Zion, waar zijne echtgenootte hem reeds voorgegaan was. Zij vestigden zich in de stad Ogden. Tegen het einde van 1894 ontving Broeder Lau eene uitnoodiging van de Autoriteiten der Kerk, om eene zending te vervullen, in antwoord waarop hij den 2den December van dat jaar zijn nieuw tehuis verliet en den 19den van dezelfde maand in Holland aankwam. Hij volbracht eene zeer gezegende zending en had het voorrecht gedurende de twee jaren, welke hij in dit land doorbracht, 70 personen te doopen. Hij heeft voornamelijk in de steden Dordrecht, Groningen, Arnhem, en Amsterdam gearbeid. Den 12den Jannari 1897 bereikte hij wederom het land der belofte, en maakte Salt-Lake City zijne woonplaats. Daar werd hij den 28sten April van hetzelfde jaar tot eene lokale zending beroepen, waarvan hij den 12den Juni 1898 werd ontslagen. (Deze lokale zendingen hebben als een regel alleen toepassing op den Zondag, en zijn bepaald binnen de grenzen van den Ring van Zion, waarin de tot dat werk beroepenen zelf wonen.) Gedurende hun verblijf te Salt-Lake City verrichtte Broeder Lau, in vereeniging met zijne vrouw veel werk in den Tempel, en hij betoonde zich ook onwankelbaar getrouw in het vervullen van al zijne plichten als een Heilige der laatste Dagen. Hij genoot wegens zijne edelmoedigheid en goede hordanigheden de algemeene achting en genegenheid van allen die hem kenden. In den loop van het jaar 1898 werd hij wederom tot eene zending naar Nederland beroepen; hij begaf zich den 15den October op weg, ditmaal in gezelschap van zijne echtgenootte, en zij kwamen den 7den November, zijn geboortedag, te Rotterdam aan. Na eenige dagen in deze stad vertoeft te hebben, werd hun, zooals wij reeds vermeldden, de Arnheemsche Conferentie tot arbeidsveld aangewezen. Ouderling Lau heeft aldaar, bijgestaan door Zuster Lau, een goed werk gedaan, en was bevoorrecht gedurende het jaar 1899 een aantal personen door het bedienen van den doop in de Kerk op te nemen. Sedert een paar maanden was zijne gezondheid wankelend, en scheen bezorgdheid eenen schaduw over zijne gemoedsstemming te werpen. Den 10den Januari werd hij bedlegerig, en van dat oogenblik verminderden zijne krachten van lieverlede. Hij was door de Ouderlingen verscheidene malen gezalfd, met het gevolg, dat hij iedermaal eene aanmerkelijke verbetering in zijnen toestand ondervond, doch om ook telkens weer na eenigen tijd tot de vorige krachteloosheid terug te keeren. Eindelijk werd het blijkbaar, dat het de wil des Heeren was hem van deze aarde weg te nemen, en moest de hoop hem te behouden opgegeven worden. Broeder Lau ontsliep den 25sten Januari in stillen vrede, zonder eenige

pijn of doodstrijd of angst te doorstaan. Hij kan voor God verschijnen, gevoelende dat Hij Zijnen wil gedaan heeft, en in Zijnen dienst tot het einde getrouw heeft gestreden. „Wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.” Onze broeder konde met den Apostel Paulus zeggen, „Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden: voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijne verschijning liefgehad hebben.” Het heeft den Alwijzen Vader goedge gedacht, Zijnen knecht tot zich te roepen, en wij meenen, dat hetgeen Hij doet, goed zal zijn. Wij hopen ook, dat Zuster Lau daarin zal berusten, en dat de Heere haar ten allen tijde zal sterken en nabij zijn, en haar zal troosten met den heiligenden invloed van Zijnen Geest. Wij verzekeren Zuster Lau van onze innige en oprechte deelneming in het zware verlies en de groote beproeving, die zij heeft te doorstaan, door het overlijden van haren echtgenoot, en gevoelen dat ook wij daardoor eenen dierbaren vriend hebben verloren.

Het stoffelijk overblijfsel van Ouderling Lau is in eene hermetisch gesloten kist gelegd, en staat nog boven de aarde, daar het voornemen is, het lijk naar Utah te verzenden, en Zuster Lau het zal vergezellen, onder de leiding van een Zendeling. R.

De Zending in andere Landen.

Het statistieke verslag van de Deutsche Zending is ons door middel van het tijdschrift „*Der Stern*” ter hand gekomen. De cijfers toonen, dat het volledig aantal zielen in die Zending aan het einde van het verlopen jaar 1198 zielen bedraagt. Gedurende het jaar zijn aldaar 168 personen door den doop toegetreden; 79 zendelingen, (behalve den President en den Secretaris) zijn in de Deutsche Zending werkzaam. De President in dat arbeidsveld is Ouderling A. H. Schulthess, en de bewerking van de „*Stern*” is in handen van Ouderling R. T. Haag, door wiens pogingen het tijdschrift veel verbeteringen heeft ondergaan en nu gevuld is met materiaal van meer aangename verscheidenheid dan het ooit te voren aanbood.

De Zwitsersche Zending telde aan het eind van 1899, volgens in de „*Stern*” verschenen verslag, 1078 zielen. Het aantal personen in den loop van het verleden jaar gedoopt, is 118, en het leger zendelingen is 28 groot. De President, Ouderling H. E. Bowman, is gedurende de verlopen maand ontslagen, en is in die roeping opgevolgd door Ouderling L. E. Cardon.

Het volgende is eene aanwijzing van hetgeen de leeraars van de lokale priesterschap onder zekere omstandigheden kunnen volbrengen. Kort voor het einde van het verschenen jaar namen twee wijkleeraars in het dorp Brooklyn, Sevier Graafschap, Utah, den plicht op zich om iedere in die plaats wonende familie te bezoeken, met het gevolg, dat den 1sten Januari van dit jaar 14 personen gedoopt werden, waaraan den 6den Januari nog 13 werden toegevoegd. Den 7den werden deze 27 leden bevestigd, en de gemeente had een buitengewoon geestelijk feest.

Waarde van den Bijbel.

De *Asiatic Quarterly Review* bevatte eenigen tijd geleden eene verzameling van bewijzen om hare bewering te staven, dat de gezondheidswetten van Mozes niet slechts in overeenkomst waren met de tegenwoordige regelen van gezondheid, maar in sommige gevallen zelfs daarboven verheven waren.

Den Joden, die zich duizende jaren vóór Christus in een half tropisch land vestigden, werd verboden varkensvleesch te eten, of visch, die geen vinnen of schubben heeft, en melk werd als een bron van besmetting aangewezen. In den Talmud werd eene wijze van dieren slachten voorgeschreven, die heden op onze markten erkend wordt de beste te zijn voor de gezondheid. Vijf duizend jaren vóór Doctor Koch aan de wereld de resultaten van zijn onderzoek in bacteriologie te kennen gaf, wees Mozes op het gevaar voor den mensch van tuberculosis in het vee, maar hij verbood het aangestoken gevogelte niet als voedsel. Het is maar weinige jaren geleden, dat Duitsche specialisten ontdekten, dat tuberculosis bij het gevogelte voor den mensch onschadelijk is.

De wetten van Mozes bevalen ook de afzondering van zieken, die aan besmettelijke ziekten leden, alsook het begraven der dooden buiten alle steden. Deze wetten nam de langzame heidenwereld niet eer aan dan een paar eeuwen geleden. De wijze wetgever schreef niet alleen het vasten voor op sommige tijdstippen van het jaar, maar ook het buiten verwijlen in kampen, van geheele familiën gedurende den zomer, waar zij voor eenen tijd nader tot de natuur en tot God konden leven en zich met onschuldig plezier maken in beiden konden verheugen. Vele van de wetten van Mozes, zooals ook deze, zegt de *Asiatic Quarterly*, waren voorschriften die het voordeel van beide, ziel en lichaam, beoogden.

Nu dat sommige menschen voorgeven, dat het Oude Testament een boek is, welks zending volbracht is, zou eene zorgvuldige studie er van hen misschien van meening doen veranderen. Behalve zijne geestelijke leeringen, zouden zijne gezondheidswetten, indien zij nagevolgd werden, den invloed van sommige ziekten onder ons verminderen, en voornamelijk van die, welke voortkomen van de uitputting van het zenuwgestel.

Mill. Star.

Gemengd Nieuws.

Het nieuwsblad „The Deseret News” ging een jaar geleden over in de handen van de Kerk. Het heeft eene dagelijksche uitgave (met uitzondering van den Zondag) en eene half wekelijksche uitgave. Deze laatste bereikte den 21sten December j.l. het aantal van 15,400 exemplaren van ieder nummer. Gedurende het verloopende jaar is het aantal intekenaren op de dagelijksche uitgave 40% toegenomen, de wekelijksche 50%; de Zaterdag's uitgave 70%; het adverteeren 55%. Een nieuw en ruim gebouw, dat een sieraad zal zijn voor Salt Lake City, wordt in de nabijheid van den Tempel opgericht voor het uitgeven van dit blad. De gevel van het gebouw zal van gepolijst Utah-marmer zijn.

In het groote Zoutmeer ligt een eiland, genaamd het Antelope eiland, dat tot bewoners heeft eene kudde van het schier uitgestorven ras der buffels, waarvan er zich nu 26 daar bevinden, onder bescherming van de regeering.

Salt Lake City bezit een uitmuntend stelsel van scholen, en maakt groote vorderingen als een middelpunt van opvoeding. Zij heeft eene universiteit, de Universiteit van Utah, die bezocht wordt door ongeveer 700 studenten, met een onderwijzerskorps van 23 personen. Het „Latterday Day Saints College”, eene hoogeschool van de Heiligen der laatste Dagen, voor algemeen onderwijs-alsmede godsdienst, wordt bezocht door 400 studenten en heeft 18 onderwijzers. De openbare scholen zijn ten getale van 24, en zijn zoo degelijk ingericht, dat zij aan al de eischen voldoen, en zooals welingelichte personen beweren, den toestand der scholen van andere staten overtreft. Deze openbare scholen zijn vrij, en hebben een gezamenlijk aantal van 11.600 leerlingen, met 285 onderwijzers. Het aantal kinderen van school-ouderdom wordt gegeven als 13.468. Verder is er nog eene Normale school, eene hoogeschool, en vier privaat-scholen. Behalve twee dezer laatsten, worden al de scholen in Salt Lake City, welke wij hier genoemd hebben, door beide jongens en meisjes, of jonge mannen en jonge dames bezocht.

I N H O U D :

Redevoering gehouden door Apostel Matthias	Blz. 33	De Nederlandsch-Belgische Zending in 1899 Blz. 41
F. Cowley	Blz. 33	Aphorismen . . . . .
Mededeeling	„ 37	Ouderling A. W. C. L. Keilholz † . . . . .
Een Zomerstorm in de Wasatch-bergen	„ 38	De Zending in andere Landen . . . . .
Statistiek Verslag	„ 40	Waarde van den Bijbel . . . . .
		Gemengd Nieuws . . . . .

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.